

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: fútcza, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.
Ide intézendő minden előfizetés, hirdetmény és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre . . . . . 4 frt.
Félévre . . . . . 2 „
Negyedévre . . . . . 1 „

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitván minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Megyei közlemények.

Sárosmegye alispánjától.

Fölhívás.

A rend és köznyugalom megőrzése a személy- és vagyonbiztonság fentartása a törvényhatóságnak önkormányzati hatóságából kifolyó egyik kiváló jogát és kötelességét képezvén, a nagyméltóságú m. kir. belügyministerium f. hó 10-én 28925. szám alatt kelt rendelete folytán — szükségesnek látom a megye lakosait figyelmeztetni, hogy a törvényhatóság a küszöbön álló képviselő-választási mozgalmak alatt és a választások idején is e jogát teljes mérvben érvényesíteni és az abból folyó kötelességét pontosan teljesíteni fogja.

Időszerűnek látom e megye lakosait különösen figyelmeztetni az 1874-iki XXXIII. t. cz. 96—101. §-aiban foglalt intézkedésekre, melyek szerint:

az, ki szavazatért vagy a szavazástól tartózkodásért pénzt, pénzértéket, vagy más előnyt ad, ígér, illetőleg elfogad, az ki az említett okból etet és itat, valamint a ki azt elfogadja;

az, a ki nyilvánosan szóval vagy irat terjesztése által a tulajdon sérthetlensége, valamely nemzetiség, osztály vagy hitfelekezettel ellen törvénytelen fellépésre izgat, ugyszintén a ki a törvények vagy a törvényes felelősség elleni engedetlenségre lázít;

az, a ki valamely választót választói jogának gyakorlatában erőszakkal vagy büntetésre méltó cselekvény által fenyegetéssel megakadályoz, — a választói jognak 3 évre felfüggesztésével és 1500 forintig, vagy egy évig terjedő fogsággal büntetetik, s ha a 96. és 100. §§-ban foglalt visszaélés közhivatalnok vagy községi előljáró által követetik el, azon cselekmény súlyosabb beszámítás alá esik, s a kiszabott büntetésen felül a hivatalvesztés is ki fog mondatni.

A ki pedig nyilvánosan szóval vagy irat terjesztése által a király személyének sérthetlenségét megtámadja, a ki az ország alkotmányának törvénytelen módon való megváltoztatására, vagy a magyar állam egysége ellen izgat, ugyszintén a kik a választási helyen erőszakot használnak a végett, hogy a választás meg ne kezdethessék, vagy pedig megghusittassék, a választási jognak 3 évre felfüggesztésével és egy évtől öt évig terjedhető börtönnel büntetendők.

A törvény szigorára való hivatkozás után tehát felhívatik a megye lakossága, miszerint a küszöbön álló választás előtt és alkalmával a törvény intézkedéseit hódoló tisztelettel fogadja és kövesse.

Kelt Eperjesen, 1878. júliushó 19-én.

Péchy Zsigmond,
alispán.

Minden jó, mi nem hazai.

A mi őseink nagy barbárok voltak. Szerették a nemzeti ruhát, a nemzeti erkölcsöt, a nemzeti nyelvet. Kardot viseltek és nem gyíklesöt. Magyar nyelven imádták a „magyarok isten“-ét.

A mostani magyarok (magyarkák) a cultura apostolai keleten, civilizált emberek, kik — a nyelv kivételével — mindenből kivettek, a mi nemzeti. Restellik azt, hogy

őket modern barbároknak nevezte a „Pester Lloyd“ valamelyik bölcese, nagyon elszomorodtak a fölött, hogy Arkolai mester őket lókötő- és rablótódoknak nevezte, kik Európa költségén a Góbi sivatagba küldendők lennének, és minden kellemetlenségek elkerülése végett lettek austro-hungarian-ek vagyis osztrák-magyarokká.

A magyarok „európaiakká“ lettek. Magyarhon culturállam. Minden austro-hungarián egy culturapostol.

Az „extra Hungariam non est vita“ hazájában pöffeszkedik a kosmopolitismus és az „ubi bene, ibi patria.“

Ezen új irány magával hozza azt, hogy őseink hőstettei felett pirulunk, hogy a dicső szabadságharcot sajnos tévedésnek tekintjük, történelmünk heroszait, Tökölyit, Bocskayt, a Rákóczyakat phantastáknak, örült dühöngőknek deklaráljuk és sűrű fátyolt borítunk „szégyenteljes“ multunkra.

Ezen új irány uralkodik törvénykezésünkben és a közigazgatásban, törvényhozá-sunkban, leghivatalosabb, hivatalos és profán irányunkban.

Ezen új irány bálványimádókká tesz mindennel szemben, mi külföldi; ez uralja izlésünket, gondolkodásmodunkat.

A nemzeties irányu embereket bús magyaroknak, a nemzeti önállóság előharcosait ábrándozóknak, bolondoknak nevezük.

Ezen új irány végre szüli azon megvetést, melyet hazai iparunk tevékenységével szemben tanusítunk; ez okozta, hogy gazdasági és pénzügyi önállóságunkról oly könnyű szerrel lemondunk.

„A magyar ipar elnyomatik az osztrák verseny által.“ Se baj, hiszen a magyar ipar nem életrevaló. Vesszen, ha nem tud boldogulni. Az állam nem lehet gyámintézete az ily hitvány semminek, mint a milyen a magyar ipar.“

„Az angol ipar erős és hatalmas lett a védvámok által.“ „Az mit sem bizonyít. Min- ket csak a vámszövetség, az egységes vám- terület, az austro-hungarian vámpolitika tehet nagyokká.“

„Egy kis nemzeti bankért esedezünk. „Ez hiu bolondság. Megalkottuk az osztrák- magyar nemzeti bankot. Ebből merítsetek! Ez a boldogság, a jó élet forrása!“

Minden jó, mi nem hazai.

A magyar kalap csak akkor jó, ha azt nyomtatják belé, hogy „hut manufactory, London, extra quality“. A magyar fa-, vas* stb. gyártmány csak akkor kitűnő, jeles, izléses, ha francia, német vagy angol cég alatt kínálják. A magyar emmenthali, gorgonzola stb. nem kellene senkinek, ha rá nem fognák, hogy egyenesen Schweitzból vagy Itália-ból jön. A külföld magasztalja nemes borainkat, és egy magyar miniszter nem rég mégis azt mondta: nekünk nincs borunk, csak „schlempénk“ van!

De elég e szomorú tényekből!

Kedves magyarkám! Haladjunk így tovább! Legyünk culturnéppé!

Igaz ugyan, hogy az a barbár francia szereti hazáját, nemzetét és mindenre képes „pour la gloire de la France.“

* Pedig volt alkalmunk az iglói tűzoltószert-kiállításnál is a hazai ipar fejlettségét s versenyképességét tapasztalni. Szerk.

Igaz, hogy az a vandálvérből származott német még a szabadságot is odaadja az „einiges Deutschland“-ért.

De mit zavarnak minket e példák? Mi tulteszünk minden nemzetet. Mi par excellence culturnép vagyunk. Nekünk nem kell haza, nem kell nemzetiség. Ubi bene, ibi patria.

„K. ker. s i parl.“

Levelezés.

Bártfai fűrdő, 1878. júliushó.

Az időjárás képzelhetőleg rossz. Ázunk, fázunk. A különben szép társaság nélkülözi a ragaszt, mely összetartsa, a mit más fűrdőhelyeken a közösterem (Cursaal) pótol, mely kivált esős napokon összehozza a legkülönfélébb elemeket.

A vendégek száma mai nap, a kített listák szerint, (a melyek csak hetenkint tételnek közzé, mert a napi közlés fáradságos lenne) 196 család, körülbelül 600 személy, mihez a jövő-menőket számítván, vagy 700 egyén. Boldog Isten! mi ez a külföldi fűrdők látogatóihoz képest?

Carlsbad jelenleg közel 16 ezer, Teplitz-Schönau 17 ezernél több, Baden, Bécs mellett 6 ezer, Wiesbaden épen 30 ezer vendégnek örvend. Nálunk legnépesebb fűrdő Mehadia 6000 vendéggel, utána Trencsén-Teplitz másfél ezerrel. És csodálni való-e ez? Mikor az orvosok szinte iparkodnak csak kül- és külföldre küldeni tucatonként a beteget, mert ezt elmeszítés nélkül tehetik, mintha Magyarország határán belől nem léteznének hasonló, tán jobb minőségű ásványvizek, s mintha ezen vizek jelentékenyebbjei nem volnának pontosan vegyontva? Igaz, a magyar fűrdőkben nincs meg azon kényelem, tisztaság, policia, nyugalom, tehát összevéve mulatság, sőt még olcsóság sem; de ez viszonyos, mivelhogy kevés a vendég, kiknek szaporodtával, lábra kapnának lassanként ama dicsért előnyök is, és ezekkel szaporodnak a vendégek száma. Tehát csak jobb tanulmányozása a magyar vizeknek az orvos urak részéről és egy kis hazafiság, s megtalálnák mindazt hon, mit azon kívül keresnek, és megmaradna vagy másfél millió forint évenként szegény országunkban.

Névjegyzéke

a czeméthei fűrdő vendégeinek július hóra 1878.

Fischer Ferenc, h. ezredes eperjesi lakos, kíséretével 5 személy.

Stéka Antal, tanár kassai lakos, kíséretével 3 személy.

György Aladárné, budapesti lakos, kíséretével 2 személy.

Spányi Izabella, budapesti lakos, 1 személy.

Huszka Maria, kassai lakos, kíséretével 3 személy.

Saller Ernő, igazgató kassai lakos, kíséretével 7 személy.

Zahler Berta, szinnai lakos, kíséretével 2 személy.

Zahler Hani, kapi lakos, 1 személy.

Eördögh Andrásné, jászberényi lakos, kíséretével 2 személy.

Kadas-Kapeller Paula, kassai lakos, kíséretével 3 személy.

Holub Mátyás, tanár budapesti lakos, kíséretével 2 személy.

Kerekréty Miklós, nyiregyházi lakos, kíséretével 5 személy.

Fuhrmann Andor, polgm. eperjesi lakos, kíséretével 6 személy.

Polag Hermína, matheoczi lakos, 1 személy.

Dessewffy Hodossy Anna, eperjesi lakos, 1 személy.

Meczner Hodossy Mária, eperjesi lakos, 1 személy.

Jermy Vilma, kassai lakos, kíséretével 3 személy.

Összesen 48 személy.

Kelt Czeméthén július 22-én 1878.

A fűrdői felügyelőség.

Különfélék.

Bujanovics Sándor ur Emsből következő meghívót intézett választóihoz. Az eperjesi választókerület választóit tisztelteljesen felkérem, hogy képviselői jelentésem meghallgatása végett f. é. júliushó 31-én délután 3 órakor a városi nagy teremben, (a fekete sas fogadó megett) megjelenni sziveskedjenek.

A választási mozgalmakhoz. A zborói választókerületben eddig gróf Dessewffy Aurél, az egyesült ellenzék híve volt az egyedüli jelölt.

Ujabb hírlik, hogy lesz ellenjelöltje is, **Bánó József** személyében.

A többi választókerületben a pártviszonyok semminemű változásán sem mentek keresztül, s a választás kimenetele két-három kerületben még most kétes.

Az eperjesi városi kath. iskolaszék f. évi júliushó 22-én megtartott ülésében ejtette meg a tanítványválasztást, még pedig a belv. tanító-éneklési állomásra Kálóczy József, jelenleg n.-mihályi tanító, a belv. tanítónői állomásra pedig Péchy Anna, az eddigi tanítónői helyettes választott meg, mindkettő egy próbaévet fentartása mellett. Ugyanezen ülésen az iskolaszék azon cél- és időszéri határozatot hozta, hogy a jövő 1878%-ki tanévüktől kezdve a belvárosi III. IV. fiasztály kombinálva két részre úgy osztassék, miszerint az egyikben a magyar-német ajkuak, a másikban a tót ajkuak nyerjenek magyarul oktatást a német, illetőleg tót nyelv segítségével. — A magyar-német leányiskolákban a jövő 1878%-ki tanévben is a kir. főgymn. tanárok fogják az oktatást kezelni.

A helybeli postahivatalt — mint annak idején jelentettük — az állam vette át.

A tényleges s egészszbeni átvétel f. évi aug. hó 6-án fog történni, mely naptól kezdve a postát teljesen az állami közegek kezelendik.

Az itteni tűzoltó-egylet küldöttjei kedden délután érkeztek vissza az iglói orsz. tűzoltó-gyűlésről, hova mult pénteken elutaztak.

Az indóháznál Kubinyi egyleti elnök, Schmidt Károly alelnök s a működő tűzoltóság egy osztálya fogadták őket, oly szívélyességgel, minőt az úgy az egyleti tagok közt feltételez.

A küldöttek jelentést fognak tenni a választmányának tapasztalataikról s élményeiről, melyeknek vázlatos képét ezuttal lapunk másik részében adjuk.

A helybeli méntelep helyiségeiül szolgáló épület köztudomás szerint az eperjesi takarékpénztár tulajdonába ment át.

Az eddig fennállott bérleti viszonyok időközben megszűnvnén, azoknak megújítása vált szükségessé.

A kormány ennél fogva egyik megbízottját küldte ide, oly célból, hogy az épület jelenlegi tulajdonosával a bér iránt megállapodásra jusson.

A takarékpénztár azonban — azon okból, mivel a kormány részéről feltétel gyanánt kikötött záradékokat magára nézve alkalmatlanoknak s terheseknek tartotta — oly bérösszeget kívánt, melybe a kormány megbízottja beleegyezni nem tudott, annál kevésbbé, mivel a kormánynak Álmosdon alkalmas méntelep-helyiségei vannak, melyek ez idő szerint üresen állanak.

TÁRCA.

Sarkady Dezső.

Kösa Barna költeménye. Folytatólagos közlemény.

Véggyulában ünnepélyes a nász . .
Menyasszonynak hőszin a ruhája . .
Hős Dezsőnek szeme tűzbe lángol . .
Kebelen van ifju szép arája . .
Köve a frigy . . elhangzott az áldás . .
Ifju párnak kész a boldogsága . .
Táncra perdül a násznép örömben . .
S ez az ének terjed szájról szájra:

„Szerellem csillaga
Ragyog fenn az égen . .
Fülemile dalt zengedez
A zöld erdőmelyen . .

Lezugtak a tusák . .
Beállott a béke . .
Szerelemnek szép csillaga
Lett a mennybolt éke!

A magyarok honát
Áldd meg óh nagy isten . .!
Áldd meg e párt! fényes csillag
Ragyogj soká ott fenn!”

* * *

Délibábos alföld rónatáján
Csonka tornyok állanak kevélyen . .
Barna romján madarak tanyáznak
Tünde délibáb reng a vidéken . .
Ha szél rendül olykor a sik tájon
Szétfoszlik a délibáb tengere . .
Mi az a mit suttog a hús szellő . .?
A multkorból egyegy régi rege!

Tekintve, hogy a méntelep ittléte városuakban évente körülbelül 50,000 frtnyi forgalmat képvisel s azonfelül számos egyéb előnye is van, sajnálni kellene, ha a méntelep az egyezség nem sikerülte esetében csakugyan Álmosdra fogná át-helyeztetni.

A városi tanács ennél fogva kötelességének tartotta ez ügyben közbenjárni s legelőbb is felhívást intézett a takarékpénztárhoz, hogy közölje vele az okokat, melyek az egyezség létrejöttére nézve gátlólag hatottak s azon módokat, melyek szerint az egyezség létesíthető volna, megjegyezve, hogy a tanács a közgyűlés utólagos jóváhagyása reményében hajlandó lenne a felmerült költségek részbeni pótlásához hozzájárulni.

Az ügy fejleményét a jövő számban nyilvánosságra hozandjuk.

Egy fiu ment a pék boltjába kenyeret vásárolni. Kicsinynek tűnt fel neki a kenyér, s megmondta a péknek, hogy bizonyosan nincs megkellő súlya. „Ejh” mondja a pék „az nem tesz semmit, annál kevesebb bajod van a cipéléssel.” „Jól van, nem bánom,” feleli a fiu s fele árát dobta a kenyérnek a mester elé és elfutott, „Hé, fiu!” kiált utána a pék „a pénz kevés, nem futja ki!” Nem tesz semmit kiált vissza a fiu „annál kevesebb baja lesz a számolással.”

A nők előnye a férfiak fölött. Haller szerint, hogy tovább képesek kiállni az éhséget; Plutarch azt állítja, hogy nehezebben részegednek meg; Ungár azt tartja, hogy tovább élnek s ritkán kopaszodnak; la Part azt tartja, hogy ritkábban kapja meg a tengeri betegséget, s az nem is gyötri őket annyira; Aristoteles meg volt győződve, hogy vadak által csak nagyon kivételes esetben támadattak meg, t. i. oroszlánok által mert más nemű megtámadásokat nem kerülhettek ki, aztán meg nem is kerülnek.

Nőpárhaj. A „Patria” című olasz lap a következő, Bolognában jul. 12-én történt borzasztó esetet beszéli el: A 35 éves Minetti Adel és az 50 éves Righetti Teréz, bérkocsis neje közt már hosszabb idő óta feszült volt a viszony, mivel az utóbbinak veje az előbbivel szerelmi viszonyban élt. Szerencsétlenségükre e két nő jul. 12-én délelőtti fél kilenc órakor találkozott egymással az Ucelli-téren, hol előbb perlekedni kezdettek, mi azonban nemsokára véres verekedéssé fajult. Righetti, ki éles fegyvert hordott magával, kényszerítette ellenét, hogy a közeli állványról egy kést vegyen és magát védelmezze. Erre iszonyu viaskodás következett, melyben először a támadó kapott egy nagy vágást egész arcán keresztül, melynek következtében orrát elvesztette és arcát rémítően eltorzította, de a másik is iszonyuan megsabdaltattott. Oly nagy volt a két asszony elkeseredése, hogy a számos jelenvöltek közül senki sem merde magát közbevetni. Egymást egészen a Vittorio Emanuele térig vonszolták, hol a nagyobb sürülést szenvedett nő a Madonna szobra alatt összerogyott. Mindkettőjüket a Sant Orsola című kórházba kellett szállítani, hol egyikök már meghalt.

Spárgamag mint legjobb pótkávé. Ujabb észleletek azt bizonyítják, hogy a valódi kávé pótlására használt összes surrogátumok közül egy sem éri el a spárga-növény pórkölt magját, mely zamatra ugy, mint izre, legjobban hasonlít a valódi mokka-kávéhoz. A spárgának magja saját-szerű festanyagot és illó olajat tartalmaz, mely a pórkölesnél igen kellemesen fejlődik, ugy, hogy szakértők állítása szerint alig lehet megismerni a különbséget, ha mokka-kávé közé egyharmad pórkölt spárgamag kevertetik. Miután pedig a szárbá nőtt spárga-növény igen dus magtermést ad, aránylag csekély területen termelhető a kávénak e pótléka. Nem felesleges tudni ezt különösen most, midőn a kávévám felemelése folytán e köztáplálék drágábbá válik.

Egy színésznek meg kellett magát ölni a színpadon, s aztán néhány pillanatig, a közönség szeme előtt halva feküdni a földön. Hirtelenében köhögési ingere támad, s visszafojtja ugyan azt, végre azonban heves köhögési roham vesz rajta erőt. Természetesen a közönség nem vette azt egykedvűen, hanem elkezdtek nevetni, sütyülni, dobolni. Ekkor feláll a halott, a lámpák elé megy, s a közönséghez kíván szólni. Mindenki figyelmesen hallgat, hogy fogja hibáját jóvá tenni. — „Nagyérdemű közönség”, szólalt meg, „senki sem kerülheti ki sorsát. Boldogult anyám, már gyermekkoromban előre jósolta, ha a kávé forrón ittam: meglásd, te még a sirban is fogsz köhögni.”

A kis menyecske. Mulatságos esetről írnak a bécsi lapok. A Linda asszony szép és kacér. Kicsi termetű, de nagy szenvedélyű és nagy áldozatokra kész. Férje imádja, de mihaszna, ha Linda közönyös iránta. Sokan udvarolnak neki, de senki sem dicsekedhetik még a legcsekélyebb kegygyel. Szempillantások, sóhajtas, sőt titkos kényszerítésekkel is bőkezű volt, de ennyinél továbbra senki se vihette kis menyecskénél. A kacérság azonban oly bűn, mely soha se marad büntetlenül. És Linda asszony bűnhődött kacérságáért. J. egy nem annyira szép, mint szellemű fiatal ember fogadta meg titokban, hogy megboszulja a sok udvarlót, kikkel a kacér asszony tréfát üzött. Jól ismerte a szép asszony húságát és húsági kíválmának kielégítésével akarta meghódítani. Együtt vacsoráltak egy vendéglőben, férj, feleség és udvar-

lók. Többször hallotta, hogy a kacér asszony mintegy boszantólag említé, hogy a színház első táncosnőja mily értékes indiai hálókabátot kapott a perzsa sahtól. J. megvolt győződve, hogy egy ilyen hálókabátal nagy hatást lehetne elérni. Két hét előtt tehát meglátogatta a hiu és kacér asszonyt s több kerülő után telhozta az indiai hálókabátot. Ékes-szólásával rávette az asszonyt, hogy fogadjon el tőle egy ilyen ajándékot, s a rábeszélés sikerült, sikerült oly annyira, hogy J. megcsókolhatta a szép asszony kezét. Miután az egésznek titokban kellett megtörténni, a szövet megvásárlását egészen J-re bízta, csupán a szabóval véteztett mértéket. Következő nap J. már azt jelentheté, hogy a szövet a szabónál van s pár nap alatt kész a pompás ruha. J. teljesen meghódította a kacér asszonyt. Rendesen látogatta, egészen a mult vasárnapig, a midőn a hálókabátján készen kellett lennie. Vasárnap J. elmulasztotta látogatását, de a szabó se hozta el a ruhát. Linda a szabóhoz küldött, de ez azt válaszolta, hogy ő készített ugyan egy ruhát, de nem indiai szövetű hálókabátot és nem is a nagyságos asszonynak, hanem egy másik fiatal hölgynek, ki ép oly termetű, mint a nagyságos asszony és J. ur azért róla vette a mértéket. J. azóta nem találkozott a kacér asszonnyal, de beszéli, hogy a kis menyecske most már nem oly kacér és férjéhez is hű.

„V.” és „S.” Öreg koldus tér be egy házba, melyben az előtt még nem látták kéregetni. Valaki a konyha ablakon át észreveszi, hogy az öreg minden ajtóra, akár kapott valamit, akár elutasított, irónnal jegyez valamit. Hogy nyomára jöjjön a dolognak, ő is alamizsnát nyom a koldus markába s visszavonul. E percben az öreg az ő ajtajára is ír valamit s távozni akar. — A lakófé kijő s egy „V” betűt lát ajtajára jegyezve. A koldus kérdőre fogja, s az nem is kékis a magyarázattal: a hol valamit kap, oda V betűt, hol semmit sem adnak neki, oda S-et jegyez — ugymond — nehogy más-ker ily ajtóknál hiába töltse idejét. — S csakugyan minden ajtón, hol a koldus megfordult, részint az egyik, részint a másik betűt találták följegyezve. — Kiki ugy könnyit magán, a hogy lehet.

Bemerkungen, betreffend das Mineralbad Czemethe.

Da Alles was für Czemethe gethan wird, eigentlich für die Stadt Eperies geschieht, so glauben wir unserm geehrten Lesepublikum gefällig zu sein, wenn wir demselben den Antrag eines Actionärs der Czemethe Actien-Gesellschaft, betreffend die vorzunehmenden Baulichkeiten im besagten Bade, mittheilen.

Antrag,

Betreffend die vorzunehmenden Baulichkeiten im Mineral-Bade Czemethe welchen Herr Actionär L. v. R. der im Monate August 1878. im besagten Bade abzuhaltenden General-Versammlung zur Beurtheilung und Beschlußfassung vorzulegen gedenken ist.

Allgemein ist die Ansicht, daß es dringend notwendig sei, das Bad Czemethe zu vergrößern. Auch im Laufe dieses Jahres ist die Noth an Wohnungen äußerst empfindlich. Auswärtige und auch einheimische Gäste, welche Heilung oder wenigstens Minderung ihrer Gebrechen hier suchen, — müßten, nachdem der Gesellschaft nur 14 bescheidene Zimmerchen zur Disposition ständen, sich begnügen, in feuchten Badekammern, in dem nassen Brauntweinchank-Local, in dem rauchigen Zimmer des Bademachers, ja selbst in einem Frucht-Magazine Unterkunft zu finden. In diesen Localitäten sind 8 Parthien untergebracht, die übrigen mehr weniger gegen 30 Parthien müßten für dieses Jahr abgewiesen werden, zum großen Nachtheil sowohl der Gesellschaft als auch der Stadt Eperies.

Aus dem Vorangeführten ist klar zu ersehen, daß man bauen muß, und zwar noch im Laufe dieses Jahres, wenn man sich mitbillig den Nutzen nicht entgehen lassen will, welcher ihnen dieser so begehrte Badeort darbietet.

Der Geseftigte, hat diesen Umstand erwägend, auf eigene Rechnung das Terrain des Badesortes aufnehmen, — Pläne und Kosten-Ueberschläge, sowohl für einzelne sogenannte Schweizer-Häuschen mit 4—5 Piccen — für ein größeres Wohnhaus mit 8 Zimmern, und schließlich zu einem ersten Stock, welcher auf dem jetzigen Traiterie Gebäude mit einer breiten schönen Terrasse aufgeführt werden sollte, anfertigen lassen.

Jeder Mensch hat eigene Ideen, eigene Gedanken und eigene Ansichten in Betreff der Verschönerung und der vorzunehmenden Baulichkeiten, das liegt schon in der menschlichen Natur. Die im Monate August abzuhaltende General-Versammlung hat darüber zu bestimmen, wie, wo, und was gebaut werden soll; jedoch glaube ich nicht unbescheiden zu sein, wenn ich auch meine Ideen, den sehr geehrten Actionären zur Beurtheilung vorlege, nachdem ich seit Jahren ein stabiler Gast dieses Bades bin, und demzufolge genug Zeit und Gelegenheit hatte, die nöthige Erfahrung zu sammeln.

Auf diese basirt, die Gesinnungen und die Wünsche der stabilen Gäste, welche dieses Bad öfters benügen in Berücksichtigung nehmend, ja selbst aus den Gesprächen der aus weiter Ferne zugereisten fremden Gäste, habe ich mir die Ueberzeugung verschafft, daß dieses Bad auf dieselben die höchste Anziehungskraft durch die Wohlfeilheit, und mäßigen

Preise an
des Bades
umgeben
reine und
die Reinf
Betracht
durch den
Nebel bei
freitig di
Und daru
damit die
tangegeben
Die
werden,
daß der B
werde, un
Erfahrung
1. S
vor Allm
muß, aus
ausfließen
wo alle B
2. S
haule jezt
ein Bade
tenu die
noch rente
welche die
sich schen
zu nehme
mit Wald
sonstige
fürchtbar
Kurgäste
vereinfamt
Furcht b
immer der
zu beziehe
Gäften n
windigem,
das Bad
Speifen
weder ein
franken G
Ich
reisenden,
öflichen
Häusern
ausgedel
entfernt
Nähe, ge
bietende
antwortlic
Der
einer lobt
zur Reich
1. S
zu bauen,
2. S
haule, rad
das Bad
primitive
baufähige
bereits k
fönte si
stellung d
die Geie
arbeitet,
besagten
3,
jetzigen B
4
Berglehn
dem Tri
Gebäuden
Um
ist ein w
unberück
mäßig ge
ohne un
leidensch
Ich
Annahme
im wohl
Gesellsha
Gze
Von
Ein
Jeder zu
um den
Worte de
Als
es ist ka
glänzende
durchdrun
und Gar
Bewohne
Als
des Auge
sollte, er
Nollen, A
war die
mandant
Kreger,

Különfélék.

Bujanovics Sándor ur Emsből következő meghívót intézett választóihoz. Az eperjesi választókerület választói tisztelteljesen felkérem, hogy képviselői jelentésem meghallgatása végett f. é. júliushó 31-én délután 3 órakor a városi nagyteremben, (a fekete sas fogadó megett) megjelenni sziveskedjenek.

A választási mozgalmakhoz. A zborói választókerületben eddig gróf Dessewffy Aurél, az egyesült ellenzék híve volt az egyedüli jelölt.

Ujabb hírlik, hogy lesz ellenjelöltje is, **Bánó József** személyében.

A többi választókerületben a pártviszonyok semminemű változásán sem mentek keresztül, s a választás kimenetele két-három kerületben még most kétes.

Az eperjesi városi kath. iskolaszék f. évi júliushó 22-én megtartott ülésében ejtette meg a tanítványválasztást, még pedig a belv. tanító-éneklési állomásra Kálóczy József, jelenleg n.-mihályi tanító, a belv. tanítónői állomásra pedig Péchy Anna, az eddigi tanítónői helyettes választott meg, mindkettő egy próbaévnél fentartása mellett. Ugyanezen ülésen az iskolaszék azon cél- és időszéri határozatot hozta, hogy a jövő 1878/9-ki tanévtől kezdve a belvárosi III. IV. fiasztály kombinálva két részre úgy osztassék, miszerint az egyikben a magyar-német ajkuak, a másikban a tót ajkuak nyerjenek magyarul oktatást a német, illetőleg tót nyelv segélyével. — A magyar-német leányiskolákban a jövő 1878/9-ki tanévben is a kir. főgymn. tanárok fogják az oktatást kezelni.

A helybeli postahivatalt — mint annak idején jelentettük — az állam vette át.

A tényleges s egészszbeni átvétel f. évi aug. hó 6-án fog történni, mely naptól kezdve a postát teljesen az állami közegek kezelendik.

Az itteni tűzoltó-egylet küldöttjei kedden délután érkeztek vissza az iglói orsz. tűzoltó-gyűlésről, hova mult pénteken elutaztak.

Az indóháznál Kubinyi egyleti elnök, Schmidt Károly alelnök s a működő tűzoltóság egy osztálya fogadták őket, oly szívélyességgel, minőt az ügy az egyleti tagok közt feltételez.

A küldöttek jelentést fognak tenni a választmányának tapasztalataikról s elméneikről, melyeknek vázlatos képét ezuttal lapunk másik részében adjuk.

A helybeli méntelep helyiségeiül szolgáló épület köztudomás szerint az eperjesi takarékpénztár tulajdonába ment át.

Az eddig fennállott bérleti viszonyok időközben megszűnvn, azoknak megújítása vált szükségessé.

A kormány ennél fogva egyik megbízottját küldte ide, oly célból, hogy az épület jelenlegi tulajdonosával a bér iránt megállapodásra jusson.

A takarékpénztár azonban — azon okból, mivel a kormány részéről feltétel gyanánt kikötött záradékokat magára nézve alkalmatlanoknak s terheseknek tartotta — oly bérösszeget kívánt, melybe a kormány megbízottja beleegyezni nem tudott, annál kevésbbé, mivel a kormányának Álmosdon alkalmas méntelep-helyiségei vannak, melyek ez idő szerint üresen állanak.

TÁRCA.

Sarkady Dezső.

Kösa Barna költeménye. Folytatólagos közlemény.

Véggyulában ünnepélyes a nász...
Menyasszonynak hőszin a ruhája...
Hős Dezsőnek szeme tűzbe lángol...
Kebelén van ifju szép arája...
Kötte a frigy... elhangzott az áldás...
Ifju párnak kész a boldogsága...
Táncra perdül a násznép örömben...
S ez az ének terjed szájról szájra:

„Szerellem csillaga
Ragyog fenn az égen...
Fülemile dalt zengedez
A zöld erdőmelyen...
Lezugtak a tusák...
Beállott a béke...
Szerellemnek szép csillaga
Lett a mennybolt éke!

A magyarok honát
Áldd meg óh nagy isten...!
Áldd meg e párt! fényes csillag
Ragyogj soká ott fenn!”

* * *

Déliabás alföld rónatáján
Csonka toronyok állanak kevélyen...
Barna romján madarak tanyáznak
Tünde délibáb reng a vidéken...
Ha szél rendül olykor a sik tájon
Szétfoszlik a délibáb tengere...
Mi az a mit suttog a hús szellő...?
A multkorból egyegy régi rege!

Tekintve, hogy a méntelep ittléte városunkban évente körülbelül 50,000 frtnyi forgalmat képvisel s azonfelül számos egyéb előnye is van, sajnálni kellene, ha a méntelep az egyezség nem sikerülte esetében csakugyan Álmosdra fogná át-helyeztetni.

A városi tanács ennél fogva kötelességének tartotta ez ügyben közbenjárni s legelőbb is felhívta a takarékpénztárhoz, hogy közölje vele az okokat, melyek az egyezség létrejöttére nézve gátlólag hatottak s azon módokat, melyek szerint az egyezség létesíthető volna, megjegyezve, hogy a tanács a közgyűlés utólagos jóváhagyása reményében hajlandó lenne a felmerült különbözet részbeni pótlásához hozzájárulni.

Az ügy fejleményét a jövő számban nyilvánosságra hozandjuk.

Egy fiu ment a pék boltjába kenyeret vásárolni. Kicsinynek tűnt fel neki a kenyér, s megmondta a péknek, hogy bizonyosan nincs megkellő sulya. „Ejh” mondja a pék „az nem tesz semmit, annál kevesebb bajod van a cipéléssel.” „Jól van, nem bánom,” feleli a fiu s fele árát dobta a kenyérnek a mester elé és elfutott, „Hé, fiu!” kiált utána a pék „a pénz kevés, nem futja ki!” Nem tesz semmit” kiált vissza a fiu „annál kevesebb baja lesz a számolással.”

A nők előnye a férfiak fölött. Haller szerint, hogy tovább képesek kiállni az éhséget; Plutarch azt állítja, hogy nehezebben részegednek meg; Ungár azt tartja, hogy tovább élnek s ritkán kopaszodnak; la Part azt tartja, hogy ritkábban kapja meg a tengeri betegséget, s az nem is gyötri őket annyira; Aristoteles meg volt győződve, hogy vadak által csak nagyon kivételes esetben támadtattak meg, t. i. oroszlánok által mert más nemű megtámadásokat nem kerülhettek ki, aztán meg nem is kerülnek.

Nőpárhaj. A „Patria” című olasz lap a következő, Bolognában jul. 12-én történt borzasztó esetet beszéli el: A 35 éves Minetti Adel és az 50 éves Righetti Teréz, bérkocsis neje közt már hosszabb idő óta feszült volt a viszony, mivel az utóbbinak veje az előbbivel szerelmi viszonyban élt. Szerencsétlenségükre e két nő jul. 12-én délelőtti fél kilenc órakor találkozott egymással az Ucelli-téren, hol előbb perlekedni kezdettek, mi azonban nemsokára véres verekedéssé fajult. Righetti, ki éles fegyvert hordott magával, kényszerítette ellenét, hogy a közeli állványról egy kést vegyen és magát védelmezze. Erre iszonyu viaskodás következett, melyben először a támadó kapott egy nagy vágást egész arcán keresztül, melynek következtében orrát elvesztette és arcát rémítően eltorzította, de a másik is iszonyuan megsebzeltetett. Oly nagy volt a két asszony elkeseredése, hogy a számos jelenvoltak közül senki sem merde magát közbevetni. Egymást egészen a Vittorio Emanuele térig vonszolták, hol a nagyobb sérülést szenvedett nő a Madonna szobra alatt összerogyott. Mindkettőjüket a Sant Orsola című kórházba kellett szállítani, hol egyikök már meghalt.

Spárgamag mint legjobb pótkávé. Ujabb észleletek azt bizonyítják, hogy a valódi kávé pótlására használt összes surrogátumok közül egy sem éri el a spárga-növény pórkölt magját, mely zamata egy, mint izre, legjobban hasonlít a valódi mokka-kávéhoz. A spárgának magja saját-szerű festanyagot és illó olajat tartalmaz, mely a pórkölesnél igen kellemesen fejlődik, úgy, hogy szakértők állítása szerint alig lehet megismerni a különbséget, ha mokka-kávé közé egyharmad pórkölt spárgamag kevertetik. Miután pedig a szárbá nőtt spárga-növény igen dus magtermést ad, aránylag csekély területen termelhető a kávénak e pótléka. Nem felesleges tudni ezt különösen most, midőn a kávévám felemelése folytán e köztáplálék drágábbá válik.

Egy színésznek meg kellett magát ölni a színpadon, s aztán néhány pillanatig, a közönség szeme előtt halva feküdni a földön. Hirtelenében köhögési ingere támad, s visszafojtja ugyan azt, végre azonban heves köhögési roham vesz rajta erőt. Természetesen a közönség nem vette azt egykedvűen, hanem elkezdtek nevetni, sütyülni, dobolni. Ekkor feláll a halott, a lámpák elé megy, s a közönséghez kíván szólni. Mindenki figyelmesen hallgat, hogy fogja hibáját jóvá tenni. — „Nagyérdemű közönség”, szólalt meg, „senki sem kerülheti ki sorsát. Boldogult anyám, már gyermekkoromban előre jósolta, ha a kávé forrón ittam: meglásd, te még a sirban is fogsz köhögni.”

A kis menyecske. Mulatságos esetről írnak a bécsi lapok. A Linda asszony szép és kacér. Kicsi termetű, de nagy szenvedélyű és nagy áldozatokra kész. Férje imádja, de mihaszna, ha Linda közönyös iránta. Sokan udvarolnak neki, de senki sem dicsekedhetik még a legcsekélyebb kegygyel. Szempillantások, sóhajtas, sőt titkos kéz-szorításokkal is bőkezű volt, de ennyinél továbbra senki se vihette kis menyecskénél. A kacérság azonban oly bün, mely soha se marad büntetlenül. És Linda asszony bünhódott kacérságáért. J. egy nem annyira szép, mint szellemű fiatal ember fogadta meg titokban, hogy megboszulja a sok udvarlót, kikkel a kacér asszony tréfát üzött. Jól ismerte a szép asszony hűségét és hűségét kívánalmának kielégítésével akarta meghódítani. Együtt vacsoráltak egy vendéglőben, férj, feleség és udvar-

lók. Többször hallotta, hogy a kacér asszony mintegy boszantólag említé, hogy a színház első táncosnőja mily értékes indiai hálókabátot kapott a perzsa sahtól. J. megvolt győződve, hogy egy ilyen hálókabátal nagy hatást lehetne elérni. Két hét előtt tehát meglátogatta a hiu és kacér asszonyt s több kerülő után felhozta az indiai hálókabátot. Ekesszólásával rávette az asszonyt, hogy fogadjon el tőle egy ilyen ajándékot, s a rábeszélés sikerült, sikerült oly annyira, hogy J. megcsókolhatta a szép asszony kezét. Miután az egésznek titokban kellett megtörténni, a szövet megválasztását egészen J-re bízta, csupán a szabóval vétegetett mértéket. Következő nap J. már azt jelentheté, hogy a szövet a szabónál van s pár nap alatt kész a pompás ruha. J. teljesen meghódította a kacér asszonyt. Rendesen látogatta, egészen a mult vasárnapig, a midőn a hálókabátunk készen kellett lennie. Vasárnap J. elmulasztotta látogatását, de a szabó se hozta el a ruhát. Linda a szabóhoz küldött, de ez azt válaszolta, hogy ő készített ugyan egy ruhát, de nem indiai szövetű hálókabátot és nem is a nagyságos asszonynak, hanem egy másik fiatal hölgynek, ki ép oly termetű, mint a nagyságos asszony és J. ur azért róla vétette a mértéket. J. azóta nem találkozott a kacér asszonnyal, de beszélék, hogy a kis menyecske most már nem oly kacér és férjéhez is hű.

„V.” és „S.” Öreg koldus tér be egy házba, melyben az előtt még nem látták kéregetni. Valaki a konyha ablakon át észreveszi, hogy az öreg minden ajtóra, akár kapott valamit, akár elutasított, irónnal jegyez valamit. Hogy nyomára jöjjön a dolognak, ő is alamizsnát nyom a koldus markába s visszavonul. E percben az öreg az ő ajtajára is ír valamit s távozni akar. — A lakófé kijő s egy „V” betűt lát ajtajára jegyezve. A koldus kérdőre fogja, s az nem is kékis a magyarázattal: a hol valamit kap, oda V betűt, hol semmit sem adnak neki, oda S-et jegyez — ugymond — nehogy más-ki ily ajtóknál hiába töltse idejét. — S csakugyan minden ajtón, hol a koldus megfordult, részint az egyik, részint a másik betűt találták följegyezve. — Kiki úgy könnyit magán, a hogy lehet.

Bemerkungen, betreffend das Mineralbad Czemethe.

Da Alles was für Czemethe gethan wird, eigentlich für die Stadt Eperies geschieht, so glauben wir unserm geehrten Lesepublikum gefällig zu sein, wenn wir demselben den Antrag eines Actionärs der Czemethe Actien-Gesellschaft, betreffend die vorzunehmenden Baulichkeiten im besagten Bade, mittheilen.

Antrag,

Betreffend die vorzunehmenden Baulichkeiten im Mineral-Bade Czemethe welchen Herr Actionär L. v. R. der im Monate August 1878. im besagten Bade abzuhaltenden General-Versammlung zur Beurtheilung und Beschlußfassung vorzulegen gesehen ist.

Allgemein ist die Ansicht, daß es dringend nothwendig sei, das Bad Czemethe zu vergrößern. Auch im Laufe dieses Jahres ist die Noth an Wohnungen äußerst empfindlich. Auswärtige und auch einheimische Gäste, welche Heilung oder wenigstens Minderung ihrer Gebrechen hier suchen, — mußten, nachdem der Gesellschaft nur 14 bescheidene Zimmerchen zur Disposition standen, sich begnügen, in feuchten Badekammern, in dem nassen Brauntweinschank-Local, in dem rauchigen Zimmer des Bademachers, ja selbst in einem Frucht-Magazine Unterkunft zu finden. In diesen Localitäten sind 8 Parthien untergebracht, die übrigen mehr weniger gegen 30 Parthien mußten für dieses Jahr abgewiesen werden, zum großen Nachtheil sowohl der Gesellschaft als auch der Stadt Eperies.

Aus dem Vorangeführten ist klar zu ersehen, daß man bauen muß, und zwar noch im Laufe dieses Jahres, wenn man sich nutzbringend den Nutzen nicht entgehen lassen will, welcher ihnen dieser so begehrte Badeort darbietet.

Der Gefertigte, hat diesen Umstand erwägend, auf eigene Rechnung das Terrain des Badesortes aufnehmen, — Pläne und Kosten-Ueberschläge, sowohl für einzelne sogenannte Schweizer-Häuschen mit 4—5 Piccen — für ein größeres Wohnhaus mit 8 Zimmern, und schließlich zu einem ersten Stock, welcher auf dem jetzigen Draiterie Gebäude mit einer breiten schönen Terrasse aufgeführt werden sollte, anfertigen lassen.

Jeder Mensch hat eigene Ideen, eigene Gedanken und eigene Ansichten in Betreff der Verschönerung und der vorzunehmenden Baulichkeiten, das liegt schon in der menschlichen Natur. Die im Monate August abzuhaltende General-Versammlung hat darüber zu bestimmen, wie, wo, und was gebaut werden soll; jedoch glaube ich nicht unbescheiden zu sein, wenn ich auch meine Ideen, den sehr geehrten Actionären zur Beurtheilung vorlege, nachdem ich seit Jahren ein stabiler Gast dieses Bades bin, und demzufolge genug Zeit und Gelegenheit hatte, die nöthige Erfahrung zu sammeln.

Auf diese basirt, die Gesinnungen und die Wünsche der stabilen Gäste, welche dieses Bad öfters benügen in Berücksichtigung nehmend, ja selbst aus den Gesprächen der aus weiter Ferne zugereisten fremden Gäste, habe ich mir die Ueberzeugung verschafft, daß dieses Bad auf dieselben die höchste Anziehungskraft durch die Wohlfeilheit, und mäßigen

Preise an
des Bades
umgeben
reine und
die Reine
Betracht
durch den
Nebel bei
freitig di
Und daru
damit die
tangegeben
Die
werden, is
daß der B
werde, un
Erfahrung
1. S
vor Allm
muß, aus
ausfließen
wo alle B
2. S
haule jezt
ein Bades
tenu die
noch rente
welche die
sich schen
zu nehme
mit Wald
sonstige
fürchtbar
Kurgäste
vereinfamt
Furcht be
immer der
zu beziehe
Gäften n
windigen,
das Bad
Speifen
weder ein
franken G
Ich
reisenden,
öflichen
Häusern
ausgeho
entfernt
Nähe, ge
bieterde
antwortlic
Der
einer lobt
zur Reich
1. S
zu bauen,
2. S
haule, rad
das Bad
primitive
gründlich
baufähige
bereits t
fönte fü
stellung d
die Gele
arbeitet, s
besagten
3.
jetzigen B
4
Berglehre
dem Tri
Gebäuden
Um
ist ein w
unberück
mäßig ge
ohne un
leidenscha
Ich
Annahme
im wohl
Gesellsha
30
Von
Ein
Jeder zu
um den
Worte de
Als
es ist ka
glänzende
durchdrun
und Gaf
Bewohne
Als
des Bude
sollt, er
Nollen, s
war die
mandant
Keczer,

Preise ausfällt. In zweiter Linie kommt die Situation des Bades, die schönen Wälder mit welchen dasselbe umgeben ist, das heilsame gute Wasser, die vorzüglich reine und gesunde Luft, der Comfort, die Ordnung, die Reinlichkeit, und die gemüthliche Gesellschaft in Betracht. Dieses Bad wird meiner Ueberzeugung nach, durch den Lehr-Advocaten, Beamten und Richterstand, durch die einheimischen Bürger, und den umgebenden Adel besucht. Das größte Contingent aber wird ohn-freitig die Stadt Kaschau und Budapest liefern. — Und darum muß hier gebaut werden aber wohlfeil, damit die Wohnungen um einen mäßigen Preis hirtangegeben werden können.

Die Schweizerhäuschen könnten billig gebaut werden, jedoch bin ich der unmaßgeblichen Meinung, daß der Bau derselben einer späteren Zeit überlassen werde, und zwar aus folgenden auf einer langjährigen Erfahrung basirten Gründen:

1. Weil meiner unmaßgeblichen Meinung nach vor Allem ein Hauptort, ein Kern geschaffen werden muß, aus dem die folgenden Quatere strahlenartig ausfließen müssen; es muß einen Central-Punkt geben, wo alle Badegäste zeitweise zusammenkommen können.

2. Häuser, entfernt von dem Bade und Gasthause jetzt schon zu bauen, hier in Gzeméthe, wo nur ein Bades- und ein Gasthaus existirt, wäre verfehlt, denn diese Häuser würden weder dem Zwecke entsprechen noch rentable werden: weil die Gäste, besond'rs Frauen, sich scheuen entfernt von dem jetzigen Centrum Quartiere zu nehmen, theils darum weil das Bad weit und breit mit Wäldern umgeben ist, und die Gwitter wie auch sonstige Elementar-Ereignisse in ihren Wirkungen furchtbar sind, so zwar, daß kränkliche, nervenschwache Kurgäste entfernt von dem Hauptorte wohnend sich vereinsamt und verlassen fühlend, unwillkürlich von Furcht befallen werden, weshalb bei denselben auch immer der Wunsch vorherrscht, solche Wohnungen zu beziehen, welche dem Hauptorte und den übrigen Gästen näher gelegen sind. Dazu kommt, daß bei mindigem, regnerischen Wetter, die kränklichen Gäste das Bad nicht gebrauchen könnten, und obendrein die Speisen kalt und durchgenäht gebraten müßten, was weder einem Gesunden, noch weniger aber einem kranken Gaste zuträglich wäre.

Ich gebe zu, daß sich das Bad für einen Durchreisenden, gefällig präsentiren würde, wenn an der östlichen Berglehne unter dem Tannenwalde Schweizer-Häuschen gebaut würden; indessen bleibt dies nicht ausgeschlossen, sondern wie ich hoffe einer nicht gar zu entfernten Zeit überlassen. Setzt aber, wo in der nächsten Nähe, genug günstig gelegene und alle Vortheile bietende Bauplätze vorhanden sind, wäre es unverantwortlich, diese nicht zu berücksichtigen.

Dem Allen zufolge nehme ich mir die Freiheit, einer löblichen General-Versammlung folgenden Antrag zur Beschlußfassung vorzulegen:

1. Beschleße dieselbe noch im Laufe dieses Jahres zu bauen, und zwar

2. Vor allem einen Stock auf dem jetzigen Gasthause, nach dem vorzulegenden Plane. Dadurch wird das Bad unendlich gewinnen, denn das jetzige ist primitiv und das Bad verunstaltende Gebäude wird gründlich verdrängt, und nachdem das jetzige bereits baufällige sowohl den neuen Stock, als auch das bereits bestehende städtische Gebäude, decken wird, so könnte sich die Stadt kaum entziehen, zu der Ausstellung des gemeinschaftlichen Daches beizutragen, und die Gesellschaft, welche nur im Interesse der Stadt arbeitet, nach Kräften zu unterstützen, ja mit der Zeit besagten ersten Stock laut Uebereinkunft zu reduciren.

3. Zweitens das Haus auf der Südseite des jetzigen Wohnhauses nach dem Plane sub //.

4. Die projectirten Schweizerhäuschen auf der Berglehne gegen Osten unter dem Tannenwalde, ober dem Trinkbrunnen, vis-à-vis den jetzt bestehenden Gebäuden.

Um den Bau des ersten Stockes zu decretiren ist ein wichtiger Factor zu berücksichtigen, der kaum unberücksichtigt werden könnte, nämlich die verhältnißmäßig geringe Summe, welche dazu erforderlich wäre, ohne unsere geehrten Actionäre zu stark in die Mit-leidenenschaft zu ziehen.

Ich empfehle diesen meinen Antrag zur geneigten Annahme um so mehr, als ich denselben einzig und allein im wohlbedachten Interesse der löblichen Actien-Gesellschaft stelle.

Gzeméthe den 20. Juli 1878.

Vom IV. ungarischen Landes-Feuerwehrtage in Igló.

Eine schwierige Aufgabe ist es, welche unsere Feder zu lösen hat, indem wir sie zur Hand nehmen, um den unvergeßlichen, schönen Tagen von Igló einige Worte der Erinnerung zu widmen.

Als schwierig bezeichnen wir diese Aufgabe, denn es ist kaum möglich auch nur ein schwaches Bild des glänzenden Empfanges, und der solennen Festivitäten, durchdrungen von der wahrhaft einzigen Herzlichkeit und Gastfreundschaft, zu entwerfen, welche die edlen Bewohner Iglós an den Tag legten.

Als wir in den frühen Morgenstunden in Abos des Tages harrten, welcher uns nach Igló befördern sollte, ertönte plötzlich ein gellender Pfiff; dumpfes Rollen, Paukenschläge und Trompetenschläge ertönten; es war die Kauschauer Feuerwehrr-Kapelle. Der Kommandant der Kauschauer Feuerwehr, Herr Nikolaus v. Rejzer, und viele Kameraden aus Kaschau, Ujhely,

Szoboszló, etz. sprangen in ihren kleidsamen Uniformen aus den Waggons.

Ein donnerndes Elfen, herzliche Begrüßungen... Im nächsten Augenblicke wurde wieder eingestiegen und fort ging's unter dem Rhythmus der Lokomotive und den populären Klängen des Marsches: „In Weidlingau ist der Himmel blau“...

Es war dies ein Apell an die Sonne, welche sich hinter dunkle Wolken versteckt hatte.

Und die zahre Anspielung verfehlte nicht ihre Wirkung; denn mittlerweile klärte sich der Horizont und die schöne Sonne vergoldete mit vollem Lichtglanze die romantischen Gebirge und anmuthigen Landschaften im Herradthale.

So kam es denn, daß bei unserer Ankunft in Igló nicht nur der Himmel der Musikanten, sondern auch jener, der über unseren Häuptern schwebte, blau war. Er lachte uns so fröhlich und heiter entgegen, wie noch kaum einmal im Laufe dieses Sommers und er blieb uns treu bis zur Heimkunft.

Wir stiegen aus. Die Iglóer Feuerwehr hatte am Perron Posto gefaßt, fest wie eine Mauer; außerdem begrüßte uns eine zahllose Volksmenge.

Wir formirten uns und nun setzte sich der ganze Zug unter Musikklängen in Bewegung. Unser Weg führte durch einen prachtvollen Triumphbogen. Die Stadt war festlich geschmückt, und besagte. Vor dem Stadthause endlich, wo ein Permanenz-Bureau eingerichtet war, in welchem man zu jeder Stunde über alles Mögliche Auskunft einziehen konnte, hielten wir, übernahmen unser Gepäck und wurden von unseren überaus liebenswürdigen Hausherrn in unsere Quartiere geleitet.

Mit dem Nachmittagszuge langten wieder unzählige Feuerwehren, unter Anderen auch die Budapestester, an, welche Leute, deren Kommandanten mit Verdienstkreuzen geziert waren.

Abermals ein großer Jubel und festlicher Empfang, zu dem auch wir ausgerückt waren.

Abends fand in den herrlichen Kasinosälen eine Begrüßungs-Soirée statt, bei welcher Gelegenheit zahlreiche Toaste — namentlich auf Igló, auf Putsch den dortigen wackeren Kommandanten, auf die schönen Damen Iglós etc. — ausgebracht wurden.

Des anderen Tages fand die Eröffnung der in den Hofräumlichkeiten des Gymnasiums untergebrachten und geschmackvoll geordneten Ausstellung von Feuerlöschrequisiten statt, welche reich besetzt war.

Inzwischen langten immer neue Gäste an.

Nachmittags fand ein gemeinsamer Ausflug nach dem reizenden Belustigungsorte „Goldfelsen“ statt, wo der Schützenverein ein Festliches veranstaltete.

Alle Tische, welche in sehr großer Anzahl vorhanden waren, waren dicht besetzt und die Gäste wurden von den schönen Damen aus Liebenswürdigste bewirthet. Bald entwickelte sich auch ein zwanglos, gemüthlicher Tanz, sowohl im Saale als auch im Freien, welcher, obwohl die Colonnen und Paare kaum den allerhöchsten Raum hatten, sich zu entwickeln, an Ausmaß nichts zu wünschen übrig ließ.

Beim Eintritte der Dämmerung wurden Tausende von Campions angezündet; außerdem schlugen längs des Flußufers die Flammen vieler Feuerpyramiden empor.

Alles dies bot einen zauberhaften Anblick dar. Die ungeheure Menschenmenge mochte am Morgen und in den zierlichen Allen bis in die späteste Nachtstunde auf und nieder.

Sonntag früh war Tagesvölle, eine feierliche Messe, Bekränzung des Honvéddenkmals; hierauf eine sehr präzis ausgeführte Turnübung der Iglóer und Leutschauer Feuerwehren.

Um 9 Uhr tagte die General-Versammlung des Feuerwehrebunds und um 10 Uhr begannen sämtliche Feuerwehren im Stadtpark in alphabetischer Reihenfolge zum Fest-Defiliren aufzustellen zu nehmen.

Nachdem dies geschehen war und sich die Musikbänder — unter anderen die Leutschauer Regiments-Kapelle — an die Spitze der Hauptabtheilungen gestellt hatten, erfolgte das Commando zum Marschiren. Es war ein unabsehbarer Zug, dessen Helme im Sonnen-glanze weithin strahlten und bligten. Die Colonne bewegte sich die ganze Gasse entlang, währenddem eine Anzahl von Weibern die Ordnung aufrecht erhielt.

Alle Fenster waren dicht besetzt, namentlich waren viele schöne Damen zu sehen, deren bligende Augen so manches Feuerwehmanns-herz ergründeten, umso mehr, da aus manchen Fenstern Blumen und Straüße herniederflohen, welche hastig aufgegriffen wurden.

Es war dies ein herrlicher Anblick. Da schritten z. B. die Vertreter der deutschen Vereine; kernige hohe Gestalten in tiefblauen Uniformen, welche jenen der deutschen Offiziere vollkommen gleichen. Alle wurden sie reich bekränzt; die Nührung entlockte ihren Augen Thränen und kaum konnten sie es oft genug wiederholen, daß sie der ungarischen Gastfreundschaft und insbesondere der schönen Tage von Igló ewig eingedenk sein werden.

Hierauf thaten sich die Budapestester, mit ihren Commandanten Follmann und Krause hervor, welcher letzterer vielleicht die breiteste Brust und den kräftigsten Arm unter Allen, die da versammelt waren, hatte.

Dann kamen die Iglóer, mit ihrer strammen Haltung, die Kauschauer mit ihrem Commandanten Nikolaus v. Rejzer an der Spitze, unser Commandant Bornemiza, u. j. w. prächtige Männergestalten, bei deren Anblick Einem das Herz im Leibe lachte.

Das Defiliren und der Aufmarsch, welcher nach vielen Schlangenwindungen vor dem schönen Rathhaus-

gebäude erfolgte, nahm ungefähr anderthalb Stunden in Anspruch. Hierauf wurden Begrüßungs- und Erwid-derungserden gewechselt und schließlich jeder Verein von je einer weißgekleideten Dame bekränzt.

Abends fand ein glänzender Ball statt, nachdem Nachmittags eine große und unter dem Commando des Iglóer Obercommandanten perfekt ausgeführte Schauübung der Iglóer und Leutschauer Feuerwehren veranstaltet worden war.

Montag entfaltete die Ausstellungs-Jury ihre Thätigkeit, indem sie die Ausstellungsgegenstände einer eingehenden Prüfung unterzog; während die General-Versammlung ihre Beratungen fortsetzte.

Hierauf fand ein großes Festbanket, gewürzt mit unzähligen Toasten, statt. Nachmittags erfolgte die Preisvertheilung und später der Ausflug nach dem „Blaumond“ einem auf einer Anhöhe reizend gelegenen Belustigungsort, wo wieder getanz und teastet wurde. Die Damen Iglós entfalteten in der Bewirthung der Gäste abermals eine Liebenswürdigkeit und Unermüdlichkeit, wie sie selbst in den Annalen der Festlichkeiten einzig dasteht.

Ueber alle Schilderung erhaben war der Anblick, den dieser Ort bot, als auch da die Campions und am Waldesraume eine Anzahl von Scheiterhaufen entzündet wurden, so daß die Feuerfeuer weit in die ferne Gegend hinausstrahlten.

Gegen Mitternacht wurde bei Fackelglanz und Musikklängen die Rückkehr, doch noch nicht die Ruhe angetreten; denn es folgten noch Abschieds-Soupsés, und Nachtmusiken, welche im Vereine mit dem silbernen Mondschne von solcher Wirkung waren, daß noch spät nach Mitternacht auf offener Gasse einige Touren getanzt wurden.

Wir schließen unsere Zeilen mit dem Wiederhale der vielen Toaste: „Den schönen Damen, den edlen, gastfreundlichen Bürgern und dem wackeren Feuerwehrrcommandanten Iglós ein dreimaliges Elfen!“

Tagesneuigkeiten.

Zur Wahlbewegung. Herr Alexander v. Bujanovics wird seinen Rechenschaftsbericht, beziehungsweise seine Programmrede am 31. d. M. im großen Saale des schwarzen Adlers halten.

Bei uns und in den benachbarten Dörfern, die zum Eperieser Wahlbezirk gehören wehen bereits viele Fahnen, welche die Einstimmigkeit der Wahl andeuten.

Nicht so wird sich die Sache in den meisten übrigen Wahlbezirken gestalten, wo der Sieg einer oder der andren Partei immer noch sehr zweifelhaft erscheint. Mit erklärlicher Spannung wird also dem Ausgange der Wahlkämpfe entgegenge-sehen.

Als einen originellen und bezeichnenden Umstand wollen wir erwähnen, daß am Dache eines Hauses in Kap die Fahne beider Gegenkandidaten wehen. Bei so bestelltem Sachverhalte dürfte es schwer fallen auf die Gefinnung des Betreffenden einen sicheren Schluß zu ziehen.

Nekrolog. Am 24. d. M. verschied Johann Heller, k. k. Oberlieutenant vom 62. L.-Z.-Regimente im 42. Lebensjahre in Folge eines langwierigen Herzleidens. Er hinterließ eine Wittwe und vier Kinder.

In den Sanitätsverhältnissen unserer Stadt ist eine ungünstige Wendung eingetreten, inwiefern mehrere Erkrankungen an Pocken vorkommen sind und zwar auch mit tödtlichem Ausgange.

Der ungarische historische Verein wird am 24. August d. J. in Kaschau tagen.

Der Eperieser Sächsisch-Kör hat beschloffen, auch seinerseits diesem Vereine als Mitglied beizutreten und hat zwei seiner Mitglieder, u. z. den Redakteur dieses Blattes und Herrn Professor L. Kasztólay beauftragt, dies dem historischen Vereine kundzugeben und denselben von Seite des Sächsisch-Kör zu beglückwünschen.

Schadenfeuer. Samstag-Nachts brach am oberen Ende der Ungargasse Feuer aus, welches neun Häuser, deren Dächer durch keine Feuermauern getrennt sind, einäscherte.

Die Feuerwehr erschien am Platze und that was möglich war, namentlich ist es ihren Bemühungen zu verdanken, daß das Militärspital, welches bereits an mehreren Orten Feuer fing, verschont blieb und hierdurch der Brand lokalisiert wurde.

Monographie der Stadt Eperies. Herr Professor Kasztólay beabsichtigt die Monographie unserer Stadt auf Grund der pünktlichsten und vollständigsten Daten zu verfassen.

Zu diesem Ende ist er bereits seit ungefähr einem Jahre mit der Einammung derselben beschäftigt.

Gegenwärtig durstet und kopirt er die in dem Stadtarchive enthaltenen Dokumente, welche — wie sich herausstellte — ein aus geschichtlichem Standpunkte äußerst reichhaltiges und interessantes Material repräsentiren.

Die Aufgabe, welche sich der Herr Professor gestellt, erfordert einen ungeheuren Aufwand von Mühe und Ausdauer und wird die glückliche Lösung derselben wohl noch eine große Spanne Zeit in Anspruch nehmen.

Das Ministerium des Innern hat einen Erlaß an die Jurisdiktionen gerichtet, in welchem dieselben aus Anlaß der bevorstehenden Reichstagswahlen dahin instruiert werden, daß sie innerhalb ihres gesetzlichen Wirkungskreises alle nothwendigen Vorkehrungen treffen mögen, daß während der Wahlagitation und der Wahlzeit überhaupt, alle staatsfeindlichen Agitationen, gesetzwidrigen Handlungen, Unordnungen und Unruhen hintangehalten werden und wenn solche doch stattfinden sollten, mit der ganzen Strenge des Gesetzes geahndet

werden mögen. Kein Verbrechen oder Mißbrauch erscheint dadurch, daß sie während der Wahlperiode begangen wurden, in einem mildern Lichte. Namentlich findet der Minister des Innern es für nothwendig, daß die Jurisdiktionen die in dem G. N. XXXIII. Kap. 69—101 des Jahres 1874 enthaltenen Bestimmungen der Bevölkerung mittels Kundmachungen bekannt geben und ihren Beamten die Weisung erteilen, über die Erhaltung der Ordnung zu wachen.

Kleine politische Rundschau.

Wien, 24. Juli. Die Gerüchte über weitere Mobilisirungen werden dementirt. In den von der Mobilisirung betroffenen Provinzen wurde die Einstellung der diesjährigen Hauptübungen der Landwehr angeordnet.

Paris, 24. Juli. Alle Gerüchte über Schritte Frankreichs auf dem Gebiete der großen Politik werden dementirt. Es mögen allerlei Studien gepflogen oder Vorbereitungen getroffen werden, allein momentan herrscht eine politische Pause. Der „Temps“ läßt sich aus Wien melden, daß man dort die Situation sowohl was die Verhandlungen mit der Türkei, als die griechisch-türkischen Beziehungen anbelangt, als eine beruhigtere und geklärtere ansieht.

Serajevo, 24. Juli. Meldung der „Presse“: Ein Theil der in der Herzegovina stehenden türkischen Truppen erhielt March-Ordre nach Pestinza bei Klek, um dann nach Konstantinopel eingeschifft zu werden. In Mitrovica sind schon mehrere hundert Waggons konzentriert, um die aus Bosnien erwarteten türkischen Truppen nach Salonich zu bringen! ein Theil dieser Truppen soll aber in Mitrovica bleiben als Garnison eines befestigten Lagers, das die Türkei dort errichten wollen.

Serajevo, 24. Juli. Meldung der „Politischen Korrespondenz“: Die Stimmung der unteren mohamedanischen Volksklassen wendet sich vollständig zu Gunsten der österreichisch-ungarischen Okkupation, ebenso die der besseren Schichten der Bevölkerung, ohne Unterschied der Konfession, welche eine Deputation zur Begrüßung der österreichisch-ungarischen Truppen und eine Deputation nach Wien entsenden wollen um Sr. Majestät die Huldigung des bosnischen Volkes darzubringen, und dem Grafen Andrássy für seine Politik zu danken, welche die Herbeiführung geordneter Zustände in Bosnien bezweckt.

Landwirthschaftliches.

Specialtarif für den directen Transport von Weintrauben und frischem Obst. Mit 1. August d. J. wird ein Specialtarif für den directen Transport von Weintrauben und frischem Obst und der leer retour gehenden Geschirre als Gültgut zwischen den Stationen Reckemét, Nagy-Körös, Groß-Maros, Preßburg, Verőce, Arad, Debreczin und Großwardein einerseits und den Stationen Békés, Brunn, Karlsbad, Eger, Königgrätz, Komotau, Krafau, Pilsen, Prag, Reichenberg, Saaz und Tepliz anderseits in Wirksamkeit treten. Exemplare erliegen in den betreffenden Stationen zur Einsicht und können bei der Verkehrsdirection der Oesterreichischen Staatsbahngesellschaft in Wien, Pestalozziggasse Nr. 8, bezogen werden.

Gegen den Weizenbrand. Das k. ung. Ministerium für Ackerbau, Gewerbe und Handel richtet an das landw. Publicum in Ungarn folgenden öffentlichen Aufruf: Aus sämtlichen Gegenden des Landes ertönen Klagen über das schädliche Auftreten des Getreidebrandes und in Mitte dieser allgemeinen Calamität sind bloß die Saaten einzelner Landwirthe von Schaden verschont, die die glückliche Vermeidung dieses Uebels einem mit dem Saatgute vorgenommenen gewissen Verfahren zuschreiben. Im Interesse des öffentlichen Wohles werden daher alle jene Landwirthe aufgefordert, daß sie die Beschreibung dieses ihres Verfahrens, ferner des damit erreichten Resultates dem Ministerium für Ackerbau, Industrie und Handel womöglich binnen 14 Tagen zu dem Zwecke mitzutheilen die Freundlichkeit haben wollen, um dem landw. Publicum eine aus den so gewonnenen Daten und anderseitigen Studien zusammengestellte Instruction noch vor der Anbauzeit mittheilen und die die künftige Ernte bedrohende Gefahr nach Möglichkeit beseitigen zu können. — Das ungarische Ackerbauministerium scheint demnach vor der als zuverlässig wirksam anerkannten Beize mit Kupfervitriol nach F. Kühn'schem Verfahren noch nichts in Erfahrung gebracht zu haben, da es das landw. Publicum mit einem Mixtum compositum als Mittel gegen den Brand beglücken will. Daß bei den leider herrschenden abenteuerlichen Anschauungen über das Wesen des Brandes und die dagegen anzuwendenden Mittel auch die diverssten, selbst widersprechendsten Angaben einlaufen werden, ist kaum zweifelhaft. Aus denselben ein verlässliches Mittel zu abstrahiren, wird kaum möglich sein.

Neue Krankheit der Paradiesäpfel. In der Sitzung der französischen Akademie der Wissenschaften vom 8. Juli theilte Herr Franz Garcin von Nizza aus mit, daß die heutige Ernte der Paradiesäpfel durch eine eigenthümliche Krankheit schwer geschädigt sei, welche sich hauptsächlich durch weißliche Efflorescenzen charakterisirt. Dumas gab der Ansicht Raum, daß fragliche Krankheitserscheinungen dem Didium zuzuschreiben sein dürften und in Folge dessen ebenfalls durch Schwefel zu bekämpfen seien, wie das Didium

des Weines. Im Uebrigen wurden die Herren Decaisne und Duchatre beauftragt, diese Krankheit eingehend zu studiren und seiner Zeit Bericht zu erstatten.

Ein befolgenswerther Rath.

Unter den Krankheiten, welche am häufigsten in der Statistik der Sterbefälle wiederkehren, verdient die Lungenschwindsucht als diejenige bezeichnet zu werden, welche die Trauer am häufigsten in die Familien einführen läßt und auf deren Rechnung die größte Anzahl aller Sterbefälle zu setzen ist. Bis jetzt hat die Wissenschaft noch kein sicheres Heilmittel entdeckt, sondern sich vielmehr darauf beschränkt, die Leiden der Schwindsüchtigen zu erleichtern und durch sorgfältige Behandlung ihre Existenz um einige Jahre zu verlängern. Jedermann weiß, daß man den Brustleidenden den Winteraufenthalt in einem milden Klima und so viel als möglich in der Nähe von Tannenwaldungen empfiehlt, deren Ausdünstung eine so günstige Wirkung auf die Lunge ausübt. Unglücklicherweise können viele Kranke ihren Aufenthalt nicht verändern und sie sind es, an die sich dieser Artikel in erster Linie richtet.

Zuerst in Brüssel angefertigt und seither an fast allen Orten wiederholte Versuche haben nachgewiesen, daß der Theer, ein harzhaltiges Produkt der Tanne, auf Brust- und Lungenkrankheiten den günstigsten Einfluß ausübt.

Hierdurch allein schon verdient dies Produkt in hohem Grade die Beachtung aller Kranken. Inbezug ist noch weiter hervorzuheben, daß gerade bei Beginn der Krankheit dies Heilmittel in Anwendung gebracht werden sollte. Die geringste Erkältung kann eine Erkrankung der Lunge nach sich ziehen und es sollte daher zur größeren Sicherheit nicht verjäumt werden, sich der Theerur von dem Momente an zu unterwerfen, wo man zu husten anfängt. Es ist diese Vorsichtsmaßregel um so empfehlenswerther, als viele Brustleidende über ihren Krankheitszustand völlig im Unklaren sind und sich noch von einer starken Erkältung oder einem leichten Lungenkatarrh befallen glauben, wenn bereits die Ausgehrung eingetreten ist.

Die praktische Art der Anwendung des Theers ist diejenige in Form von Kapseln. Herr Guyot, Apotheker in Paris, stellt kleine konische Kapseln in Pillengröße dar, welche unter einer leichten Hülle von Gallerte eine Dosis des besten und reinsten norwegischen Theers enthalten und von denen zwei oder drei bei jeder Mahlzeit genommen, in Erkältungsfällen, bei Lungenkrankheiten, Asthma und Schwindsuchtleiden eine fast augenblickliche Erleichterung herbeiführen. Da jeder Flacon 60 Kapseln enthält, so kommt die ganze Cur nicht theurer als 10 bis 20 Kreuzer täglich zu stehen und macht dieselbe die Anwendung jeder Medizin in Form von Tisänen, Pastillen oder Sympen überflüssig.

Herr Guyot übernimmt eine Garantie nur für diejenigen Flacons welche auf der Etiquette seine Unterschrift in dreifarbigem Drucke tragen.

Depot in: allen Apotheken, Generalverhandl. von Deutschland und Oesterreich-Ungarn **Cluain & Comp.** Frankfurt a. M.

Fruchtpreise vom 26. Juli 1878.

Waggen per 100 Kilogr.	fl.	6.50	6.80
Weizen „ 100 „	„	8.25	9.—
Gerste „ 100 „	„	6.—	6.50
Hafer „ 100 „	„	4.10	5.—
Mais „ 100 „	„	7.—	7.50
Erbsen „ 100 „	„	9.—	11.—
Binsen „ 100 „	„	—	—
Hilfen „ 100 „	„	8.25	9.25
Erdäpfel „ 100 „	„	—	—

Die in Wien am 20. Juli gehobene Zahlen:

13, 20, 1, 36, 61.

Die nächste Ziehung ist am 3. August 1878.

Felelös szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

Ein adeliges commaffirtes Gut in **Kálnás** Cäroser Komitat im Toplaer, 3 Meilen von Eperies, bestehend aus Wohn- und Wirthschaftsgebäuden, Gärten, — 372 Kath-Voch Aekern, 13 Kath-Voch Wiese und 63 Kath-Voch Weide ist vom 1. Oktober 1878 gerechnet auf mehrere Jahre unter sehr vortheilhaften Bedingungen zu verpachten. Nähere Auskunft erteilt **Advokat A. Tomka** in Eperies. 125 1—3

Zu verkaufen.

Ein großer Garten, nebst 50 Kübel Prima-Tafel-Weiß ist stündlich aus freier Hand zu verkaufen. Näheres beim Eigenthümer

Jakob Hartmann, obere Vorstadt Eperies. 124 1—3

KÖNIGSMÜHLE
Rollgerste-Fabrik
von
HEDRICH & STRAUSS
BUDAPEST
empfehlen ihr allgemein beliebtes Fabrikat von
Rollgerste } aus neuer Gerste
Gerstenmehl }
Schälerbsen } 123 1—6
Maisgries }
zu billigen Fabriks-Preisen.
Proben und Preis-Courante werden auf Verlangen franco eingesendet.

Dresch-Maschinen

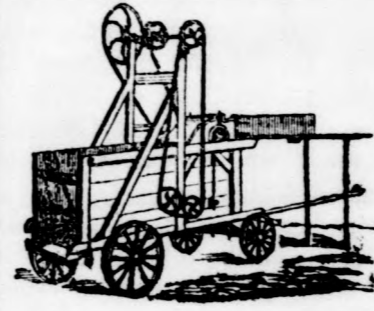
Ph. Mayfarth & Comp. Maschinenfabrik Frankfurt a/Main. 85 11—16

Stiftensystem für Handbetrieb oder für 1 bis 4 Zugthiere mit Dampfapparat liefern in anerkannt bester Ausführung und unter Garantie für leichten Gang, große Leistungsfähigkeit zu billigen Preisen. Solide Agenten erwünscht; Wiederverkäufer hohen Rabatt. — Man schreibe an

Umrath és Társa

Prágában.

Mezőgazdasági gép gyárosok

ajánlják, a szilárd kivitel, könnyű járás, nagy munkaképesség, és tiszta cséplésről legelőnyösebben ismert, úgy raman álló mint kerekeken álló

kézi és járgánycséplőkészületeiket

1-től 8 ló, vagy ökörerőig.

Továbbá készítünk különféle nagyságu és elismert jó minőségű

tisztító rostákat, kukorica morzsolókat és szecslovakókat. 16—20

Képes árjegyzékek bérmentve és ingyen küldetnek.

Pachtung.

In dem von Eperies fünf Viertel Stunden entfernt liegenden Orte **Alsó-Asguth** ist ein aus mehreren Hundert Joch bestehendes commaffirtes Gut, in Folge Ablebens des bisherigen Pächters, vom **1-ten April 1879 auf mehrere Jahre in Pacht** zu geben, wobei bemerkt wird, daß die daselbst neu errichtete Branntweimbrennerei, sowie sämtliches Inventar von den Erben des bisherigen Pächters abgekauft werden kann. Näheres ist zu erfahren bei Herrn **Julius Both** in **Siroka**, oder aber beim unterfertigten Eigenthümer in **Asguth**.

118 3—3

Thomas Both.

A budapesti kereskedelmi akademia

nyitja meg huszonkettedik tanévet. Az intézet ezental a a gymnasium, real vagy polgáriskola 4. osztályához csatlakozó **háromosztályú felsőbb kereskedelmi tanintézet** lesz, egy előkészítő osztályal. Az intézet végzett növendékei jogosítva vannak az egyévi önkényesi szolgálatra. Prospectusokkal és bármintemű felvilágosítással szívesen szolgál **az igazgatóság.**

Gazdasszonyoknak !!

Valamennyi kávépótszer közt a

Franck-kávé

(Franck Henrik fia találmánya Ludwigsburgban) nagyszerűen jó íze és gazdag tápanyag tartalma miatt a legkeresettebb. — Hogy a közkedvességű és mindenütt keresett

Franck-kávének

ártsanak, sok gyáros különféle készítményű silány kotyvalékokat a hírneves Franck-kávé cím alatt a vásárba hoz; mi több, sokan közülök az egész céget

Heinrich Franck Söhne in Ludwigsburg, a következő 6 gyártótulajdonosa: Ludwigsburgban (2 gyár), Rieth, Bretten, Meimsheim és Grossgartachban

utánnyomják és a silány árakra ragasztják.

Miért? — hogy a vevőket csalják! 108 5—5

Ennélfogva: Elővigyázat a vásárlásnál!

A valódi Franck-kávé feltalálói és gyártói kényserülve vannak tehát ládacsakjukhoz és csomagajkhoz az alábbiakat:

Heinrich Franck Söhne

és a hatóságilag letétmentezett védjegyeket

odanyomatni és a tisztelt gazdasszonyokat kéri, hogy ezen jegyekre szigoruan vigyázzanak, hogy így a

valódit

a hamisított-tól, utánzott-tól megkülönböztetni bírják. Az ország valamennyi jobb nevű fűszerkereskedésben kapható a

valódi Franck-kávé,

ellátva a fentebb idézett védjeggyel és aláírással.

Szerk Ide intézet

Eperjesi Ide intézet

Bujano

Tiszniushó által ind egy meg azon fel ményben kozasai, tárgyak kihágaso a büntet jából sz gős volta el fogna helyzetbe rekesztés jelenhess

Az tén ber vártatlan berekesz nekem lenné te hagyva

Ez hallgatás Meg telt vála családi le dem in hallgatás

Neg tisztelt országgy val tegy kenysége szivem

kitüntetö izben k részesite e kitünt nak, cse ratának

része va demelne csak me hetem jo

őszintese állásomb magamtá dokait.

a multb tam, ho ennek ki önök eg követni

a politil az egye lást, ide becsülete meggyöz nyiltság

más ell öre a melyet tán meg lom ro tartotta egyezze vöben i

A